

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 07-3464 אדלשטיין נ' דודי

בפני כב' השופטת נבילה זלה מוסא

התובע ארז אדלשטיין

נגד

הנתבע גידי דודי

פסק דין

- 1
2 עניינה של תביעה זו הוא בראיון טלוויזיוני אשר נערך עם הנתבע בערוץ הספורט, ביום
3 28.11.06, (להלן: "הראיון הטלוויזיוני"), כאשר לטענת התובע הראיון מהווה לשון הרע נגדו
4 שכל מטרתו הייתה לבזות אותו, להכפיש אותו ולפגוע בשמו הטוב.
5
6 2. התובע, ארז אדלשטיין, שימש כמאמן הפועל "מגדל" ירושלים, בשנים 2005-2006 וסיים
7 תפקידו זה כחצי שנה לפני המועד שבו פורסם הראיון הטלוויזיוני. התובע הגיש תביעתו זו,
8 תחילה נגד שני נתבעים: ערוץ הספורט ונתבע 2, אשר שימש כדובר הפועל מגדל ירושלים
9 (להלן: "הנתבע") עובר למועד הראיון. התביעה נגד ערוץ הספורט נדחתה וזאת בהתאם
10 להסדר גישור שאליו התובע וערוץ הספורט.
11
12 3. לטענת התובע, הואיל ומדובר בדברים אשר נאמרו מפיו של גורם מקצועי בכיר, הם נחרטים
13 בזיכרון השומע והרואה לתקופה ארוכה והשפעתם הינה השפעה הרסנית. התובע המשיך
14 וטען כי בעקבות אותו ראיון טלוויזיוני, נפגעה יכולת השתכרותו בצורה ניכרת, שכן הדבר
15 פגע בתדמיתו ובמוניטין שרכש במהלך השנים, והוא לא הצליח להשתלב בחזרה בליגת העל
16 בכדורסל ולאמן קבוצות בעלות תקציב. לפיכך, העמיד התובע את תביעתו על סך של
17 500,000 ₪.
18
19 4. טען הנתבע כי מדובר בתובע המתפרנס מעולם הבידור אשר נתון לביקורת על כל צעד
20 שהוא נוקט, וכי רוב הטענות שהועלו אינן רלוונטיות לנתבע והן מתייחסות אך ורק לשאלת
21 אחריותו של ערוץ הספורט אשר, כאמור, התביעה נגדו נדחתה.
22 הנתבע הוסיף וטען כי הראיון הטלוויזיוני נערך כתגובה לראיון קודם אשר העניק התובע
23 לגלי צה"ל, ביום 23.11.06, שבמהלכו האשים התובע את קבוצת הפועל ירושלים, מנהליה
24 ושחקניה בהאשמות שונות. עוד טען הנתבע כי מדובר בביקורת לגיטימית ובהבעת דעה, שכן
25 הוא סבור כי התנהגותו של התובע, כפי שבאה לידי ביטוי בתקופה שבה אימן את הפועל
26 ירושלים, הינה מביישת, ועל כן יש לראות בה בבחינת אמת דיברתי.
27 לעניין הנזק, טען הנתבע כי התובע לא הוכיח ולא טען שהוא פנה לקבוצת כדורסל בארץ או
28 בחו"ל וכי הוא נדחה. מה גם, במהלך עדותו עלה כי הוא כן קיבל הצעות מקבוצות שונות אך
29 דחה אותן בנימוק כי הן התקבלו במהלך העונה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

1 בסיכומי התשובה טען התובע כי הראיון שהעניק התובע לגלי צה"ל היה ראיון מנומס שלא
2 היה בו לשון הרע. עוד טען התובע, לעניין הנזק, כי נהוג הוא בעולם הכדורסל כי הקבוצה
3 פונה למאמן בהצעה שיאמן אותה ולא ההיפך. מה גם, הנזק שנגרם לתובע אינו רק נזק
4 כלכלי, אלא גם נזק רגשי.

5
6 6. מטעם התובע העידו: פנחס גרשון – מאמן כדורסל, והתובע. מטעם הנתבע העידו: דן שמיר
7 – ששימש כמאמן כדורסל לקבוצת הפועל "מגדל" ירושלים בתקופה שבה נערך הראיון
8 הטלוויזיוני, דני קליין – יו"ר הפועל "מגדל" ירושלים, עידו קוז'יקרו – שהיה שחקן הפועל
9 "מגדל" ירושלים תחת אימונו של התובע, שוש אלוני – מפיקת תוכניות בערוץ הספורט,
10 אורי שלף – מנהל מקצועי של הפועל תל אביב בכדורסל, והנתבע.

מישור האחריות – האם הביטוי מהווה לשון הרע?

11
12
13 7. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") משקף איזון בין זכויות אדם בסיסיות
14 במשטר דמוקרטי: זכות יסוד לשם טוב וזכות יסוד לחופש ביטוי. שתי זכויות אלה נגזרות
15 מכבוד האדם (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 (2001)). בין שתי זכויות חשובות אלו נדרש
16 איזון המוצא ביטוי בהסדר החקיקתי שבחוק.

17
18 8. סעיף 1 לחוק מגדיר מהו לשון הרע:

19 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

20 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

21 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;

22 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו
23 או במקצועו;

24 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
25 מוגבלותו;"

26
27 ניתוח פרסום במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ'
28 הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558 (2004)):

29 א. יש לשלוף את המשמעות העולה מהפרסום לפי מבחן אובייקטיבי – אמות המידה של
30 האדם הסביר. במילים אחרות, יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי בהתאם לנסיבות
31 החיצוניות וללשון המשתמעת (להלן: "השלב הראשון").

32 ב. יש לבדוק האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו (להלן: "השלב השני").

33 ג. יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות שבסעיפים 13-15 לחוק (להלן: "השלב
34 השלישי").

35 ד. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים (להלן: "השלב הרביעי").

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

9. על מנת לבחון ולנתח את הפרסום לפי השלבים הנ"ל חשוב לצטט את הראיון במלואו (ת/1):

1
2
3 מראיין: אם היה יום חמישי ואנחנו עשר דקות אחרי מנה ששמעת ברדיו, ואני ארז
4 אדלשטיין, מנה היית אומר לי?

5
6 גידי דודי (הנתבע): אתה בושה לעולם הספורט, אתה בושה בגלל שאתה מנסה לפגוע
7 באנשים, גם אם אתה מרגיש שאתה צודק, שהם למטה, זה דבר שלא עושים. ארז
8 אדלשטיין הוא בושה. הוא לא בושה להתנהלות שלו, הוא בושה לכדורסל. הוא בושה
9 לכל קבוצה שהוא נמצא בה. הוא בושה לכל מקום שהוא יעבוד בו.

10
11 ארז אדלשטיין (מוקלט): אני אוהב את המועדון הזה, אני אוהב את הקהל, זה בדם
12 שלי. האוהדים ששלחו לי אס.אמ.אסים אחרי המשחק והרבה אנשי מקצוע וכמעט כל
13 מאמני הכדורסל בארץ התקשרו אליי בימים האחרונים לחזק אותי.

14
15 גידי דודי: הוא עדיין חושב שהוא חלק מהקבוצה ובה הוא מתעסק, בלהטיל רפש.

16
17 ארז אדלשטיין (מוקלט): הייתי עצוב בשביל האוהדים של הפועל ירושלים, כי עד היום
18 ידעתי שבהפועל ירושלים יש אוהדים שיש להם קבוצה, ואתמול שמעתי שהמאמן לא
19 מאמן את הקהל, והיה מאוד מאוד עצוב.

20
21 גידי דודי: הוא אדם מסכן. הוא אדם שאני לא מרחם עליו כי הוא גם רע. אם בשבוע
22 הזה הוא הולך ומכפיש את המאמן שלנו, אם בשבוע הזה הוא הולך ומספר שהוא
23 קיבל טלפונים של תמיכה, הוא פשוט אדם רע.

24
25 ארז אדלשטיין (מוקלט): הם פגעו בי יותר מדי. יש לי גבולות אדומים. יש לי קווים
26 אדומים. עשו לי פגיעה בכל הנוכחים, בכל האספקטים שיש.

27
28 גידי דודי: אם בטענות שלו שאנשים רצו שהוא ייכשל. אנחנו ירקנו דם כדי להגן
29 עליו, לשמור עליו. ניסינו כל הזמן לטייח. הצלחנו לריב עם כל העולם בשנה הזו, וזה
30 לא תפקיד של מאמן להתעסק כל הזמן רק בתקשורת. כשתוכנית "חמישית"
31 הזמינה את רביב לימונד הוא אמר להם "אין לנו בעיה שהוא יבוא". לי הוא ביקש חד
32 משמעית לא לתת שהוא ילך. כך הוא היה עובד. הוא מוציא אותנו כבעייתיים. הוא לא
33 רצה כי חס וחלילה אולי שחקן יגיד עליו דברים. הוא גם לא סמך על שחקנים שהם
34 יהיו לויאלים.

35
36 ארז אדלשטיין (מוקלט): יש שחקנים שתקפו אותי בתקשורת, בעידוד, בגיבוי, בהסתה
37 של מישהו, ואותם שחקנים מצאו לנכון אחר כך להרים טלפון להגיד ש-"אה-בה-
38 צינגלה-מה".

39
40 גידי דודי: הוא דואג רק לארז אדלשטיין. יש לו סגידה עצמית שהיא חולנית. אני לא
41 אשכח את התמונה שאנחנו מפסידיים בחצי גמר גביע אירופה והוא יושב איתי מול
42 המחשב בלובי במלון במוסקבה והוא מסתכל מנה כותבים עליו בטוקבקים.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

1 ההתעסקות שלו מראה רק מה אומרים עליו. ואם אני ניגש ועומד בעיגול האמצע עם
2 שחקן 10 דקות לפני תחילת האימון, והשחקן אומר לי "הנה הוא מגיע, תלך, תלך
3 שהוא לא יראה שאתה מדבר איתי. אחרי זה הוא ישאל מה אתה רוצה", זה דברים
4 שהם חמורים. אני באחת בלילה מקבל ממנו טלפון ואם אני לא עונה, הוא ממשיך
5 להתקשר ואס.אם.אסיים, ממש רודף.

6 אני אגיד את זה בצורה הכי אמיתית: זה היה סיוט, זה היה סיוט אחד גדול לעבוד
7 איתו. יום יום, כל אימון ואימון, זה היה סיוט לעבוד איתו.

8 זה היה סיוט לדבר איתו.

9 זה היה סיוט להתנהל איתו.

10 זה היה סיוט להתנהל מולו.

11
12 ארז אדלשטיין (מוקלט): אני עמדתי מול מצלמות ותמכתי בימים לא טובים,
13 וכשסיפרו שמריו אוסטיין לא שמר, אני עמדתי ותמכתי, ואני זה. ואמרת שטפירו
14 וגניקנס זה שילוב קטלני לכל הכיוונים. אני יכול לתת לך המון הצהרות שלו.

15
16 גידי דודי: וכשאנחנו יושבים כמה שעות אחרי האירוע אצלו בבית, דני קליין ואנוכי,
17 ומדברים ומנסים לפתור את זה והבן אדם פשוט חוגג וקראנו לאירוע "אליבי לארז
18 אדלשטיין", כי בשבילו זה היה אליבי על זה שהקבוצה יכולה להתפרק. להעיף את
19 שני השחקנים, זה בשבילו היה הפתרון.

20 נגמרה העונה, הפסדנו למכבי תל אביב, היה לא נעים. ארבעה ימים אחר כך אנחנו
21 יושבים עם שחקנים. האיש הזה יושב, ומעבר לזה שהוא ממרר בבכי כמו ילדה
22 קטנה, ומספר לשחקנים כמה היה לו קשה, הוא אומר לשחקנים הזרים שאיתם אין
23 לו שום בעיה, הבעיה שלו זה עם שחקנים ישראלים שהם לא באים לאימונים, שהם
24 לא מתאמנים, שכל מה שמעניין את השחקנים הישראלים זה הכסף. לא חשוב
25 שערב קודם הוא עשה את זה עם הישראלים. זה פשוט כי הוא הריס, גם בה' וגם בא',
26 כי הוא מחפש הכול מעבר לכדורסל.

27
28 ארז אדלשטיין (מוקלט): אני לא אתחיל לספר לך כמה פעמים נבחרתי "מאמן העונה",
29 וכמה פעמים הקבוצות שלי הגיעו לגמר פלייאוף וכמה שחקנים קידמתי בכדורסל
30 הישראלי, ואיזה זרים הבאתי ואיזה שיטות משחק אני הנחלתי בארץ.

31
32 גידי דודי: אימון בהיכל נוקיה, יום לפני גמר גביע המדינה, והוא כל הזמן מדבר על זה
33 שיש מצלמות למעלה ומדבר על זה שמקשיבים. מה שחקן יחשוב שהוא לוחש
34 לשחקנים תרגיל ואחרי זה הוא צועק תרגיל אחר כי מאזינים לו!! וכשמבטלים אימון
35 יום לפני הפיינל-פור אחרי שמשכמים כל הקבוצה עם השחקנים שהאימון יהיה
36 בנוקיה, אבל למחרת בבוקר הוא אומר לא ישנתי כל הלילה וחשבתי על זה וזה הכול
37 בגלל המצלמות, כי הוא בטוח שמורו ורבו פיני גרשון יושב ומסתכל, כאילו פיני צריך
38 להסתכל על איזשהו אימון שלו כדי לנצח אותו.

39 יושבים ומסתכלים, רואים וידאו והאיש יושב מול וידאו וצועק על הוידאו. היו קטעים
40 הזויים אצלנו, שאנחנו יושבים אחרי הפסד לרומא ברבע גמר גביע אירופה, והאיש
41 הזה נכנס לתדרוך ראשון בירושלים ואומר לשחקנים שלו: "אבא שלי קיבל התקף לב
42 בגלל דברים שאמרו בעיתון כי אתם לא מקשיבים לי".

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

1 אותו דבר כשאנחנו במיגור במשחק והשחקנים לא משחקים טוב, אבל באמת הם לא
 2 אשמים שאימא שלו חולה, אז הוא נכנס ואומר שאימא שלו – זה הדבר בתדרוך –
 3 "אימא שלי בבית חולים ואף אחד לא שואל מה שלומה, חוץ מהוראס ג'נקינס".
 4 הפך אותנו פשוט לבית משוגעים.
 5 זו מערכת באמת מקצועית, והוא נתן לה את ההרגשה של באמת בית משוגעים אחד
 6 גדול.

7
 8 ניב רסקין (מוקלט): היית מסכים לחזור להפועל ירושלים?
 9 ארז אדלשטיין (מוקלט): אני לא מעריך שעם ההנהלה הזאת זה רלוונטי.
 10 ניב רסקין (מוקלט): מנה זאת אומרת?
 11 ארז אדלשטיין (מוקלט): לא...שאלת, ענית לך.

12
 13 גידי דודי: זה הכי מעליב שיש. לא רוצים אותו בירושלים. לא רוצים לשמוע ממנו. לא
 14 רוצים לראות אותו בקהל. לא רוצים לשמוע אותו מדבר עלינו, ועדיף לו גם שלא ידבר
 15 עלינו, כי יש לנו עוד הרבה דברים להגיד. איך הוא מעז להגיד שעם ההנהלה הנוכחית
 16 ... אף אחד לא רוצה לראות אותו.

17 סוף העונה, לא נעים לי להגיד את השם אבל היה אחד מאנשי המערכת שעשה טבלת
 18 ייאוש וספר את הימים. ושחקנים היו מדברים עד שיגמרו הימים, רק כדי להיפטר
 19 ממנו, ושחקנים אומרים לנו העונה הזו, שהם מוכנים לחתום בתנאי שהוא לא
 20 ממשיך.

21 אני עם מחשבה שאם ארז אדלשטיין יתקרב אי פעם להפועל ירושלים אני לא נשאר
 22 חמש שניות שם.

23 עדיף שהקהל הנפלא שהוא קורא לו להפועל ירושלים, לא ידע באמת מי האיש הזה.
 24 עדיף שכולם לא ידעו. שלה.

25 אני נתתי היום באמת על קצה המזלג איך בן אדם גורם למערכת לשנוא את הקיום
 26 שלה. עדיף שלא ידעו ועדיף שהוא ילמד סוף סוף לסתום את הפה, ללכת לצד, ועדיף
 27 לעולם הכדורסל שלא יהיה איש כזה.

28
 29 מראיין: איך היית מגדיר את ארז במילה?
 30 גידי דודי: שפל.

31
 32 תגובת ארז אדלשטיין (מוקרא): ממעט התוכן שהועבר אלי מדובר בהשמצות חסרות
 33 שחר. העברתי את הטיפול לעורך דיני לשם הגשת תביעת דיבה."

34
 35 10. מדובר בראיון טלוויזיוני אשר נערך עם הנתבע כשבמהלכו הושמעו קטעים מראיון אשר
 36 נערך עם התובע בגלי צה"ל ביום 23.11.06 (ת/2) (להלן: "הראיון לגלי צה"ל"), והנתבע נדרש
 37 להגיב לאותם חלקים נבחרים.

38 בכדי לבחון אם אילו מהביטויים בהם השתמש הנתבע מהווים לשון הרע, יש לבחון את
 39 הראיון ולמצוא איזו משמעות, האדם הסביר, היה מייחס לדברים.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

11. בסעיף 10 לסיכומי התובע, מפנה התובע לחלק מהאמירות והביטויים שלטענתו מהווים לשון הרע נגדו. בהקשר זה חשוב לציין כי לגבי הביטויים והכינויים שהתובע הפנה אליהם, לא ניתן ליטול ביטוי כלשהו ולבחון אותו באופן עצמאי, אלא, יש לבחון את מכלול הנסיבות והרקע שבו נאמרו הדברים:

5 "כידוע, הקביעה כי פרסום מהווה הוצאת לשון הרע אינה נלמדת אך מן
6 המילים הפוגעניות מעומדות לעצמן, בפני עצמן. היא נלמדת בראש
7 ובראשונה ממכלול הנסיבות שסבבו את הפרסום. לא המילים לעצמן
8 יוצרות את לשון הרע אלא הקונטקסט והנסיבות, המעניקים למסכת
9 העובדות את עוצמתה, את צבעיה, את טעמה וריחה. לא לחינם נקבע טיבו
10 הדיכתי של הפרסום בהתאם למובנן הטבעי והרגיל של המילים, כמו-גם
11 על פי הקשר הדברים" (רע"א 2572/04 פריג' נ' "כל הזמן" (16.6.08))

12 להלן נדון בשאלה אם אותם אמירות וביטויים שאוזכרו בסיכומי התובע מהווים לשון הרע
13 נגדו, והכל כמובן תוך התייחסות להקשר שבו הם נאמרו.

12. הראיון נפתח בשאלה: מה היה הנתבע אומר לתובע לאחר ששמע את הראיון שהעניק
16 האחרון לגלי צה"ל. הנתבע השיב, שהתובע הוא בושא, "הוא לא בושא להתנהלות שלו, הוא
17 בושא לכדורסל, הוא בושא לכל קבוצה שהוא נמצא בה. הוא בושא לכל מקום שהוא יעבוד
18 בו".

19 הנתבע מתאר את התובע כ"בושא" והוא אף מכליל וטוען שהוא בושא לא רק בתחום
20 הספציפי של ענף הכדורסל, אלא גם בכל מקום עבודה שבו הוא יעבוד. האדם הסביר
21 שישמע את הפתיח הנ"ל של הראיון, ימצא בדברים אלו משום השפלה של התובע – השפלה
22 שעלולה לבזותו ולהשפילו בעיני הבריות, שכן הדבר נאמר תוך שימוש בביטוי (בושא) שניתן
23 אף לראות בו כגידוף – ביטוי אשר חזר על עצמו 5 פעמים באותה פסקה. הדברים גם לא
24 נאמרו במהלך חילופי עלבונות בין התובע לבין הנתבע וברגע של היסח דעת או איבוד
25 שליטה, אלא הם נאמרו כבר בתחילת הראיון ובנימת דיבור רגילה.

27 רושם זה נוצר כבר בתחילת הראיון, וכפי שנאמר בפסיקה, הואיל והוא נוצר ונאמר בתחילת
28 הראיון, הוא לא ימחק על נקלה על ידי דברים אחרים המופיעים בהמשך הראיון (ראו: די"נ
29 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ, פי"ד לב(3) 337 (27.8.78)).

30 ואכן, בהמשך הראיון, הרושם השלילי שנוצר, לא תוקן, הוא אף התרפי. הנתבע המשיך
31 בתיאור הנתבע והתנהלותו תוך שימוש במילים גסות ובוטות. כך למשל, כשנתבקש הנתבע
32 להתייחס לאחת מהאמירות של התובע אשר נאמרה במהלך הראיון לגלי צה"ל, הוא השיב
33 שמדובר באדם מסכן ורע. מפאת חשיבות הדברים, אצטט שוב את דברי התובע ותשובת
34 הנתבע:

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 07-3464 אדלשטיין נ' דודי

1 "התובע: הייתי עצוב בשביל האוהדים של הפועל ירושלים. כי עד היום ידעתי
2 שבהפועל ירושלים יש אוהדים שיש להם קבוצה, ואתמול שמעתי שהמאמן לא
3 מאמן את הקהל, והיה מאוד עצוב".
4 הנתבע: הוא אדם מסכן. הוא אדם שאני לא מרחם עליו כי הוא גם רע. אם בשבוע
5 הזה הוא הולך ומכפיש את המאמן שלנו. אם בשבוע הזה הוא הולך ומספר שהוא
6 קיבל טלפונים של תמיכה, הוא פשוט אדם רע"
7

8 13. אקדים ואציין כי איני רואה בדברים הנ"ל שנאמרו ע"י התובע במהלך הראיון ברדיו,
9 כהכפשה למאמן שאימן את הקבוצה באותה העת. אומנם אין הנתבע אחראי על עריכת
10 הראיון, ולכאורה ניתן לטעון כי התובע הכפיש את המאמן בקטע אחר שלא צוטט. אלא מה,
11 שמעתי שוב ושוב את אותו ראיון אשר שודר בגלי צה"ל ושלטענת הנתבע, במהלכו התובע
12 השמיץ והכפיש בצורה חמורה את הקבוצה, וכתגובה לכך נערך הראיון הטלוויזיוני, ולא
13 ראיתי בו כל השמצה או הכפשה לקבוצה, למאמנה או לשחקניה. אדרבא, מדובר בראיון
14 שניתן לכנות אותו כראיון מנומס שבמהלכו דיבר התובע בטון ובנימה שקטה ומכובדת. הוא
15 נמנע בצורה בולטת למדי להתייחס או להטיל האשמות כלשהן על מי מהנמנים על קבוצה
16 זו, ובין היתר, מאמנה, שחקניה וכו'. התובע לא השתמש ולו במילה אחת או בכינוי גס אחד
17 במהלך אותו ראיון.
18

19 14. לעומת זאת, הנתבע הגיב לאותו ראיון בצורה בלתי מידתית ובלתי סבירה בעליל, שבה הוא
20 שוב משתמש בביטויים שליליים במילים קשות וגסות כגון: "מסכן" ו-"רע" (כשהכינוי
21 "רע" נאמר פעמיים באותה פסקה), תוך שהוא מדגיש קיומה של התנהלות פגומה מצד
22 התובע ומטיל דופי במקצועיות שלו כמאמן של הקבוצה.
23 כך למשל, בהמשך הראיון באומרו האמירה הבאה: "הוא דואג רק לארז אדלשטיין, יש לו
24 סגידה עצמית שהיא חולנית", התובע מוצג כמי שדואג אך ורק לעצמו. ואם בזה היה
25 הנתבע מסתפק לא היינו רואים בכך כלשון הרע, אבל הנתבע באותו משפט ממשיך ואומר
26 שמדובר ב"סגידה עצמית" שהיא "חולנית". תכונות אלו שיוסחו לתובע הינו, ללא ספק,
27 תכונות שליליות ביותר שיש בהן כדי לבזות ולהשפיל את התובע.
28

29 15. עינינו הרואות כי הנתבע לא הסתפק בלהשפיל את התובע במישור האישי, אלא גם במישור
30 המקצועי. הוא התחיל את הראיון בתיאור התובע כ"בושה" לעולם הספורט, אך הוא לא
31 הסתפק בכך ובמהלך הראיון המשיך ואף תיאר את התקופה שבה הועסק התובע כמאמן של
32 קבוצת "מגדל" ירושלים, כ"סיוט אחד גדול". הוא המשיך, פירט והדגיש כי זה היה סיוט
33 יום יומי "לעבוד איתו", "לדבר איתו", "להתנהל איתו", "ולהתנהל עימו". הוא הוסיף
34 ואמר כי המערכת של קבוצת "מגדל" ירושלים, היא מערכת מקצועית, אך התובע הפך
35 אותה ל"בית משוגעים אחד גדול".
36 בכך לא נגמרה מלאכת הנתבע, והוא המשיך באותו קו שבו נהג מתחילת הראיון תוך שהוא

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

- 1 מבליט ומייחס לתובע תכונות אופי שליליות שיש בהן כדי להשליך על מעמדו ותפקידו, הן
2 במישור האישי והן במישור המקצועי כמאמץ כדורסל. כך שלקראת סיום הראיון, הוא
3 הגדיל לעשות וטען כי כל מה שנאמר בראיון הינו "על קצה המזלג" ובלשון שלו:
4
5 "אני נתתי היום באמת על קצה המזלג איך בן אדם גורם למערכת לשנוא את
6 הקיום שלה..."
7
8 ממשפט זה, האדם הסביר, יסיק כי קיימות תכונות ומגרעות נוספות שמאפיינות את התובע
9 ושהינן אף חמורות יותר ממה שנאמר על ידו במהלך הראיון – דבר שללא ספק פוגע
10 בתדמית התובע ומשפילו.
11
12 16. אמירה וביטוי נוסף שאליהם מפנה התובע בסיכומיו, הינה תשובתו של הנתבע שבה הוא
13 אמר כי "עדיף לעולם הכדורסל שלא יהיה איש כזה", וכשנשאל איך הוא היה מגדיר את
14 התובע במילה אחת, השיב: "שפל".
15 דברים אלו, שנאמרו בסוף הראיון, מחזירים את אותו טעם רע אשר נדבק בפה עם תחילת
16 שמיעתו של הראיון, ובכך נותר אותו רושם ראשוני שנוצר כבר בתחילת הראיון.
17 כל האמירות והביטויים הנ"ל, שאליהם גם הפנה התובע בסיכומיו, יוצרים את הרושם אצל
18 אותו אדם סביר ששמע את הראיון, שמדובר בדברים אשר נועדו לבזות את התובע
19 ולהשפילו בעיני הבריות.
20
21 17. למשמע כל האמירות והביטויים שצוינו לעיל, בלשון ובהקשר שבו הם נאמרו, אין ספק כי
22 שמו של התובע נפגע ברבים, כשהדבר נאמר במטרה לבזות אותו, להשפילו, לפגוע בתדמיתו
23 ולהטיל דופי וספק במקצועיותו.
24 כאן המקום לציין כי הנתבע בעצמו אף מודה בחריפות הראיון ובפגיעה בשם התובע. כך
25 למשל בפתיחת סיכומיו טען הנתבע, ובמילים שלו:
26 "אכן צפיה בראיון מעמידה את התובע באור מגוחך....."
27 בהמשך אף הודה כי "אכן אפשר לחלוק על התבטאות הנתבע ועל המילים שבחר, על מנת
28 להביע את שאט נפשו..." (סעיף 14 לסיכומיו).
29 ובחקירתו אף הודה בחריפות אותו ראיון:
30 "כדובר הקבוצה עניתי בראיון בצורה חריפה ביותר לדברים שארז אמר...." (עמ' 50,
31 ש' 6-7)
- 32 לעיתים אף ניתן היה לומר כי האדם הסביר היה מבין אמירות הנתבע כאמירות עובדתיות,
33 וזאת לאור מהות תפקידו של הנתבע אשר שימש, דאז, כדובר הרשמי של הקבוצה ומי
34 שמייצגה באמצעי התקשורת ואשר אמור להיות אותו קול מאוזן בקבוצה, וגם לאור
35 ההקשר שבו נאמרו כשחלקן נאמרו לאחר הצגת סיטואציה עובדתית מסוימת אשר תוארה
36 ע"י הנתבע. דבר אשר העצים את הפגיעה וההשפעה הקשה והכואבת על התובע.
37

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

- 1 לפיכך אין כל מקום למתן לגיטימציה לאמירות שכאלה. גם אם עסקינן בתחום הספורט
2 שלעיתים, נדמה לנו כי לעיתים קרובות הוא הופך את אותן אמירות לאמירות שבנורמה.
3 על כן, המסקנה המתקבלת היא כי יש לראות באמירות ובביטויים שפורטו לעיל, ואשר
4 נאמרו ע"י הנתבע, כלשון הרע, כהגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק. בכך הוכח בענייננו כי
5 התקיים השלב הראשון.
6
- 7 19. לאחר שקבענו כי מדובר באמירות ובביטויים אשר החוק מטיל תבות בגינם, נעבור לשלב
8 הבא ונבדוק אם לנתבע עומדת אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק.
9 כאן המקום לציין שהנתבע לא הפנה לסעיפים ספציפיים המעגנים את ההגנות הנ"ל
10 והסתפק בלטעון באופן כללי כי הדברים שנאמרו הינם אמיתיים וקרו בפועל (הגנת אמת
11 דיברתי) וכי מדובר בהבעת דעה לגיטימית (הגנת הבעת דעה) וכי הדברים נאמרו כתגובה
12 לראיון אשר העניק התובע לגלי צה"ל.
13

הגנת אמת הפרסום

- 14 20. סעיף 14 לחוק קובע כדלקמן:
15
16 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה
17 אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
18 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"
19 שני יסודות מצטברים נדרשים להוכחתה של ההגנה: א. אמיתות תוכן הפרסום. ב. קיומו
20 של עניין ציבורי בפרסום.
21 הנטל להוכחת יסודות ההגנה מוטל על הנתבע (רע"א 9575/06 ע"ד גיל נגד עו"ד פרזנטי,
22 21.11.2006). ההכרעה בקיומו של היסוד הראשון היא הכרעה עובדתית הבוחנת את מידת
23 ההתאמה בין הפרסום לבין המציאות האובייקטיבית כפי שהוכחה בראיות. היסוד השני
24 הוא יסוד ערכי, הנבחן על ידי בית המשפט בהתחשב במכלול הראיות והנסיבות שבפניו.
25
- 26 21. בענייננו מדובר בערבוב של אמירות וכינויים המהווים לשון הרע כפי שפורט בהרחבה לעיל.
27 ככל שהדבר מתייחס לאותם כינויים בהם עשה הנתבע שימוש כגון: "שפלי", "רע",
28 "בושה", "יש לו סגידה עצמית שהיא חולנית" ו-"סיוט", התנאי הראשון לקיומה של הגנת
29 "אמת בפרסום" ושעניינו אמיתות תוכן הפרסום, אינו מתקיים במקרה דנן. שכן מדובר
30 בכינויים שלא גלומה בהם אמת עובדתית כלשהי ואשר לא ניתנים להוכחה או להפרכה.
31 לבית המשפט אין כלים שיאפשרו לו לקבוע אם הכינויים בהם כינה הנתבע את התובע הם
32 כינויי אמת. השימוש בכינויים אלו הוא עניין של תרבות דיבור ואין בהם אמת או שקר, על
33 כן, לא ניתן לקבוע אם כינויים אלו משקפים את האמת.
34 בהקשר זה יפים הדברים אשר נאמרו ברע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006). שם
35 התייחס בית המשפט העליון לכינוי: "נאצי קטן, מולוכלך" שהטיח הנתבע בתובע. ביהמ"ש

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 07-3464 אדלשטיין נ' דודי

1 קבע כי בכינוי זה לא גלומה אמת עובדתית כלשהי וכי "אין אמת עובדתית בכינוי של
 2 המבקש כינאצי על פי כל קנה מידה".
 3 הוא הדין בענייננו, ועל כן אין כל מקום להחיל על כינויים אלו את הגנת אמת בפרסום
 4 שבסעיף 14 לחוק.
 5

6 לגבי יתר דבריו של הנתבע שקבענו כי יש לראות בהם כלשון הרע, במרביתם מדובר .22
 7 באמירות אשר כוללות בתוכן אותם כינויים שלעיל, אשר כאמור לא גלומה בהם אמת
 8 עובדתית כלשהי ועל כן הם לא ניתנים להוכחה או להפרכה.
 9 לגבי יתר האמירות כגון: "עדיף לעולם הכדורסל שלא יהיה איש כזה", האמרה הנתבע נתן
 10 "על קצה המזלג, איך בן אדם גורם למערכת לשנוא את הקיום שלה", האמרה שזה היה
 11 סיוט יום יומי לעבוד עם התובע בכל אימון, לדבר איתו, להתנהל איתו ומולו וכו'.
 12 אמירות אלו לא הוכחה אמיתותן כלל וכלל ע"י הנתבע וספק אם מדובר באמירות הניתנות
 13 למיון ולסיווג כאמת או שקר, במיוחד שתי האמרות: "עדיף לעולם הכדורסל שלא יהיה
 14 איש כזה", והאמרה שהנתבע נתן "על קצה המזלג איך בן אדם גורם למערכת לשנוא את
 15 הקיום שלה". לפיכך, גם לגבי אמירות אלו לא ניתן להחיל את ההגנה שבסעיף 14 לחוק.
 16

הגנות תום הלב

17
 18 כאמור, הנתבע לא הפנה להגנות שמעוגנת בסעיפים 13-15 לחוק. ככל שהנתבע התכוון .23
 19 לטעון כי עומדות לו הגנות תום הלב שבסעיף 15 לחוק: הבעת דעה על התנהגות התובע
 20 בתור איש ציבור (סעיף 15(4) לחוק) או הבעת ביקורת על יצירה או פעולה שעשה התובע
 21 בפומבי (סעיף 15(6) לחוק) או הפרסום נעשה כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם
 22 לכן (סעיף 15(10) לחוק), לא הוכח כי הגנות אלו עומדות לתובע, שכן סעיף 15 אשר מעגן בתוכו
 23 את כל ההגנות הנ"ל, מחיל את אותן הגנות רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:
 24 א. הפרסום נעשה בתום לב; ב. הוכח כי מתקיימת אחת הנסיבות הקבועות באותו סעיף
 25 ספציפי (א' שנהר, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור, תשנ"ז-1997, עמ' 250 (להלן: "שנהר")).
 26 הנטל להוכחת ההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק מוטל על הנתבע.
 27

28 הנתבע לא התייחס כלל וכלל לדרישת תום הלב ולא הוכיח קיומו של תום לב. כאן המקום .24
 29 לציין כי תום הלב הנדרש בסעיף 15 לצורך החלת ההגנות הוא תום לב מהותי (שנהר, עמ' 255).
 30 חשוב להדגיש כי משמעות המונח תום לב שבסעיף 15 לחוק אינה זהה למשמעות המקובלת
 31 והפשוטה שמייחסים למונח (שנהר, עמ' 260). המאפיינים הקונקרטיים של תום לב בהקשר של
 32 סעיף 15 לחוק מחולקים, למאפיינים עובדתיים התנהגותיים ולמאפיינים הנוגעים למצבו
 33 הנפשי של המפרסם – הנתבע, כשמידת הסבירות שבפרסום והכוונות שהניעו אותו, הינן
 34 רלוונטיות לבחינת תום לבו של המפרסם (שנהר, עמ' 260-261).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 07-3464 אדלשטיין נ' דודי

1 הנתבע גם לא טען ולא הוכיח קיומן של הנסיבות אשר מקימות חזקה בדבר קיומו של תום
 2 לב (סעיף 16 לחוק) (ע"א (מחוזי-נצרת) 51730-05-10 אברהם נ' ארגון מורי נהיגה נצרת ונצר עלית,
 3 6.6.2011)).
 4
 5 25. לאור האמור לעיל, המסקנה המתקבלת היא כי הנתבע לא עמד בנטל להוכיח את הגנות
 6 תום הלב שבסעיף 15 לחוק, ועל כן עוולת לשון הרע בעינה עומדת.
 7 מכאן עוברים אנו לשלב הרביעי – שלב הפיצויים.
 8

גובה הנזק

9
 10 26. משהוכח כי הנתבע פרסם לשון הרע על התובע, וכי הפרסום אינו חוסה תחת אחת ההגנות
 11 הקבועות בחוק, מוטלת על הנתבע האחריות לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו עקב
 12 הפרסום.
 13 בעניין זה יש להבחין בין נזק שהינו נזק כללי שבגינו ניתן לפסוק פיצוי אף ללא הוכחתו,
 14 לבין נזק שהינו נזק מיוחד אשר ניתן לשומה והתגבש כבר ושלא ניתן לפסוק אותו לזכות
 15 התובע אלא אם התובע הביא ראיות להוכחתו.
 16
 17 27. בענייננו, הנזק אשר נתבע ע"י התובע כולל בתוכו היבט רכושי (הפסדי השתכרות) והיבט
 18 אישי (עוגמת נפש וסבל נפשי).
 19 לגבי ההיבט הרכושי – הפסד השתכרות, כשעסקינן בנזק מיוחד, כפי שניתן להסיק מטיעוני
 20 התובע בסיכומיו, על התובע, במקרה כזה, לפרט את הנזק בתביעתו ולהוכיחו ע"י הבאת
 21 ראיות פוזיטיביות.
 22 התובע הסתפק בלהעלות טענות בעל פה (ראו למשל הצהרת בא כוחו בעמ' 43, ש' 27-22), וזאת
 23 מבלי להציג בפני ביהמ"ש ראיות כלשהן בכתב, שיש בהן כדי להוכיח, למשל, את גובה
 24 השכר שנהג לקבל לפני עריכת הראיון הטלוויזיוני, לעומת השכר שקיבל במהלך השנים
 25 שעברו ממועד פרסום הראיון, וזאת בגין אותן משרות שהצליח למלא אותן.
 26 כמו כן, חשוב לציין כי על התובע להראות קיומו של קשר סיבתי בין הפרסום לבין הנזק
 27 שנגרם לו לטענתו בעקבות אותו פרסום, כשבהקשר זה לא שוכנעתי כי לשון הרע שהוצאה
 28 כלפי התובע היא זו בלבד אשר גרמה לאי העסקתו כמאמן בליגת העל בכדורסל ולפגיעה
 29 הנטענת במשכורתו. עובדה היא כי בסופו של דבר, התובע כן הצליח להשתלב בחזרה
 30 כמאמן כדורסל בהפועל תל אביב שהצליחה אף להגיע לליגת העל.
 31
 32 28. עם זאת, גם אם נגיע למסקנה כי התובע לא הוכיח קיומו של נזק מיוחד, עדיין יש מקום
 33 לפסוק פיצוי בגין נזק לא ממדני מוכח דיני הנזיקין הרגילים וזאת בגין הפגיעה בשמו הטוב.
 34 שכן שמו הטוב של אדם הוא בגדר אינטרס בעל היבט אישי ורכושי גם יחד (שנהר, עמ' 374),
 35 כשהתובע, בהקשר זה, אינו נדרש להוכיח את גובה הנזק והמרכיבים הנדרשים לצורך
 36 חישוב הנזק – כפי שנדרש בהוכחת נזק מיוחד, ודי להוכיח כי אכן נגרם נזק, והפיצוי

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 3464-07 אדלשטיין נ' דודי

1 שיפסק על ידי בית המשפט, ייגזר מכלל הנסיבות (ע"א (מחוזי-ת"א) 10-04-14716 בומבך נ' פישביין
2 ((11.4.11)).

3
4 מעדות התובע ומעדות העד מטעמו - גרשון, אכן מתקבל הרושם כי אותו ראיון טלוויזיוני .29
5 פגע בשמו הטוב ובמוניטין שרכש במהלך כל אותן השנים. הרי זהות הנפגע (התובע) – מאמן
6 ידוע ומוכר בתחום הכדורסל, וכידוע, שככל ששמו של הנפגע ידוע יותר לציבור, הפגיעה
7 בשמו הטוב תהא חמורה יותר (שנהר, עמ' 378), תפוצת הפרסום – כאמור מדובר בראיון אשר
8 נערך בטלוויזיה בערוץ הספורט, כשפרסום באמצעי תקשורת מחמיר את הפגיעה בנפגע
9 ומצדיק הגדלת הפיצוי (שנהר, עמ' 384), התנהגות המפרסם לפני ואחרי הפרסום – כשלעניין
10 זה יילקח בחשבון אם הנתבע התנצל בפני התובע (סעיף 19(4) לחוק), דבר אשר לא נעשה
11 במקרה שלפנינו, וזהירות הנתבע בעשיית הפרסום. כל אלו יש בהם כדי להוכיח ואף
12 להעצים את הפגיעה והנוק שנגרם לשמו הטוב של התובע, ובכך להשפיע גם על גובה הפיצוי.
13 כל זאת כמובן בנוסף לעוגמת הנפש ולסבל הנפשי שנגרמו, ללא ספק, לתובע, בעקבות
14 הוצאת הדיבה שפורסמה נגדו.

15
16 לפיכך, הנני סבורה כי אין להסתפק בפיצוי הסטטוטורי שנקבע בחוק. .30
17 על כן ובהתחשב בכל האמור לעיל, אני מעמידה, את הפיצוי לו זכאי התובע, בגין פרסום
18 לשון הרע נגדו, על סך של 200,000 ₪.

סיכום

19
20
21 31. זין התביעה להתקבל. הנתבע ישלם לתובע פיצוי בסך של 200,000 ₪ וכן הוצאות משפט,
22 בגין האגרה ששולמה, בסך של 19,000 ₪ (הסכום כולל הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום התשלום עד
23 יום מתן פסק הדין) ושכ"ט עו"ד בסך של 45,000 ₪ (כולל מע"מ).
24 הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, אחרת ישאו הפרשי הצמדה
25 וריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום הנולא בפועל.

26
27 ניתן היום כ"ט אייר תשע"ג, 9/05/201310 מאי 2013 בהעדר הצדדים.
28

נבילה דלה מוסא, שופטת

